

שירת העשבים / מאת נעמי שמר

(עפ"י ר' נחמן מברסלב)

דע לך.
שכל רועה ורועה
יש לו ניגון כיוחד
כשלו.
דע לך.
שכל עשב ועשב
יש לו שירה כיוחדת
כשלו —
וכשירת העשבים
נעשה ניגון של רועה.

ככה יפה.
ככה יפה ונאה
כשזוכים השירה
שלחם.
טוב מאוד.
להתפלל ביניהם
ובשפחה לעבוד
את השם —
וכשירת העשבים
כתכלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב —
כן השירה כתכלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל.
אור גדול
אזי נכשר וחולך
מקדושתה של הארץ
עליו —
וכשירת העשבים
נעשה ניגון
של הלב.

מה נשמע?

* ...היו שם ספרים משומשים, בתי-קפה, בית-תחביב, ציורים על גבס, גרפיטי, איפור, צילום, כרטיסי ראש-השנה, גלידה, פופקורן - ורג'י, שהת-רוצצה ממקום למקום. זה היה כמוכך המדרחוב הכי מבוקש במשק - בפרוייקט, החרמון, שהיה ביום שישי שעבר. ביקורת מהרחוב:

- הנעורון: "היה נהדר, מגניב, עשיר, ותודה לרג'י ולשאר המארגנים, שהשקיעו."
- מתנדב אקראי: "איי דידנט אנדרסטנד א וורד... ווט דיד יו סיי?"
- * לשמחת כל המטפלות, שמעון האקונום האחד והיחיד חזר מחודש מילואים. עכשיו שוב נוכל לקבל ארטיקים, שוקולדים והרבה, חיוכים.
- * ברינה ובדיצה טסה לה רינה לופוב לכיוון קרית-מלאכי - היא לוס-אנג'לס, אל דניאלה אחותה. באותה הזדמנות אנו מבקשים להודות לה על המחנך שאירגנה ומאחלים לה - בהצלחה.
- * בוקר אחד השבוע נראתה ענת גוטר צועדת בקצב שמאל-ימין לכיוון הרחבה, כדי לתפוס טרמפ לצבא. כן! ענת התגיסה ונאחל לה הצלחה, שהרי כולס עוברים את זה (מניסיון שלנו...).
- * קיבוץ ייט"ב זכה בכבוד לקבל לשורותיו את ינאי קולט ואייל גולן, במסגרת שנת שירות. נאחל להם שנה מספקת, וגם לעומר כהן שנדד הגולנה, לקיבוץ מִיָּצָר - גם לשנת שירות.
- * כפר הנשיא כובש את השוק! ולפי דברי רבאקה המתפרות מכרו 200 זוגות מכנסיים לחנות בחוץ, והעבודה נעשית בהדרכתה של מרים קנדל. כמו כן התחילו בייצור חולצות-חורף, בעי-צובה של אורלי ירון, שעליהן תפורים ציורים של מרקי, והעבודה נעשית בניהולה של דכי כהן. מוזמנים לבקר במתפרה ולהתרשם.

- * knock knock
- who's there?
- Pete
- Pete who?
- פיתוח נוי

זה הענף החדש של אד משיח, שפעולותיו הראשונות כבר ניכרות באיזור שסביב האולם. אד אומר שנשתלו הצמחים שמספר הקוד שלהם הוא: 42, 46, 32, 8.

* איחולינו! ילדי כיתה ג' הצטרפו לעבודה במשק-הילדים. במסיבה שנערכה שם ביום שני הם עברו מסכת בחינות, כדי להיות ראויים למעמד זה וקיבלו תעודה. בהזדמנות זו יצאו ילדי כיתה ז' ממעגל העבודה במשק הילדים ונכנסו לעבודה בקיבוץ, לאחר שקיבלו הכשרה במשק הילדים במשך ארבע שנים.

* בצער רב וביגון קודר אנו מתאבלים על מותה הפתאומי מנכישת נחש של ליסה הקָצֵן, ומ-נחמים את קרוביה וידידיה: פאיז הסוס וג'יפסי הכבשה.

* ומהצד השני של המטבע, מכרו את גוריה של הכלבה לארה (ממשק הילדים) והרוויחו כסף. (כל הכבוד!)

* ילדי גבון "שחף" התעופפו להם לגן "רימון" ו"שקד", ושיא שנרשם בספר שיאי גינס: הילדה הכי צעירה שעברה אי-פעם לגן, בת שנתיים וחצי, אלמוג כץ. ולכולם - בהצלחה והתאקלמות מהירה.

(המשך בעמ' 3)

י מ י ה ו ל ד ת

16.9. שמואל חצור

אביטל שובל

נעמה דבולט

17.9. הרי ברג

18.9. ניב מעין

עמרי הרפז

19.9. אילנה רוז

20.9. שאנלה אלמן

22.9. גבי חנה פרנק

י מ י ב י ש נ א י ן

22.9. שולמית וג'וני פרנק

שרה ודוד דבולט

x*x*x*x*x*x*x*x*x*x*x*x

ג ל י נ ן ר א ש ה ש נ ה של "דברי"

בכוננתנן להנציא גלינון ראש השנה, שיחולק לתאים ביום ד' -

x*x*x*x*x*x

ערב תחג, הקשיים הטכניים רבים, והדבר יתאפשר רק אם

x*x*x*x*x*x

הכותבים בפוטנציה ימסרו לנו את החומר עוד ב ש ב ת או,

הכי מאוחר ביום ראשון. לא נבטיח - אבל נקווה לטוב...

המערכת

- (מה נשמע - המשך)
- מכיוון שנופר מלינה עוברת לגן "רימון" (מגנון "שחף"), זיוה (אמה היחידה), שעבדה עד עכשיו בגן "רימון" תעבוד בתלתון הצעיר.
- * באותה הזדמנות - הנעורון מחפש מטפל או מטפלת שיעבדו עם תמר קנלינס. דרך אגב, זיוה, למה את לא עובדת איתנו?
- * ידיעה שהודלפה בזה הרגע למערכת: מיכיל מ. לא מסר לנו כלום השבוע.
- * הנעורון מוסר שיעלי מוסרת ש"כשאני הייתי בגיל הנעורון הכרתי את כל האנשים במשק, מי בו של מי וכו' ואפילו את הבנים שעזבו לפני שנולדתי וגם קראתי "מה נשמע?" כל שבוע. תתביישו!"
- שבת שלום ותהיו ילדים טובים
- מהנעורון שכתבו, ערכו, חשבו ו... ו... ו...

מפי רכב השירותים

* מפי מרכז המשק - דרך רכז השרותים:

"שר הפנים, אריה דרעי, התפנה מהאזנות סתר ואישר בחתימה את הקמת המפעל ההידרואלקטרי. ההסכם הסופי יידון בן המשק היום (יום ר'). ישר כוח למיכאל דוארי, שחתר ללא לאות במשך 5½ שנים והתגבר תוך כדי כך על מכשולים אין ספור - 20 נעדרת, שלוש ממסלות - והביא את ההסכם לחתימה המיוחלת."

* הבחירות למועצה הכלכלית - התקבלו 114 טפסים (!). עד סוף השבוע תיגמר הספירה, ואז נעביר לחברים את רשימת 20 השמות הראשונים, שמתוכם יש לבחור 15 חברי המועצה הכלכלית.

* בימים אלה מתחיל דייב דבולט להיכנס לתפקיד החדש. רכז כנח אדם. מקום מושבו יהיה במשרד "סידור התחבורה". כרגע הוא יעבוד בחפיפה עם מיקי מ., עד שמיקי ייצא למילנאים בסוף החודש. אחרי חזרתו של מיקי, יהיו עוד מספר חודשים של עבודה משותפת.

* הקציב בגדים לילדים - בפגישה בין נציגי גיל הרך, המחסבות ומספר חברות מעוניינות, גוב-שה הצעה להעברת תקציב הבגדים של הילדים לתקציב ההורים. באסיפה הבאה תידון ההצעה, בתוספת שיחת הסבר מהמחסבאית של איילת השחר.

* עבודה בחינוך. באסיפה האחרונה התקבל הרושם כאילו החינוך "עדיין חשוב ומהווה גורם מכריע בחיינו כאן." דיבורים לחוד ומעשה לחוד. הצוות שהוטל עליו למצוא פתרונות ממשיך להיתקל בקשיים במציאת מועמד/ת לעבודה בתלנבים. מלבד הסירובים ההחלטיים יש מספר הצעות שמהן הצוות מחכה לתשובה.

* גיוס לגד"ש - ענף הגד"ש סובל ממחסור בכוח אדם. לכן הוכרז על גיוס חרום בחלקת האבטי-חיים. מתוך 56 חברים שנרשמו כחייבי גיוס, הגיעו 12. בתוספת נערים ובן מבקר אחד הגיע המספר ל-25. איך נקרא לאלה שבאו? "פריירים"?

* ביום ראשון זה תגיע להקה גדולה של אפרוחים - 67,000. היכוננו למשלוחים בתחילת נובמבר...

* מקלטים - השבוע עובדים יהודה בן-זאב וזאבי במקלטים, כדי להכין אותם לשעת חרום. הם יסיימו את ההכנות תוך מספר ימים - נבקווה שהם יירשמו כ"בזבז זמן".

ב ר ו כ י ס ה ש ב י ס

לד"ר ג'ים שלום ובני משפחתו.

שנת בריאות לכולנו!

על אמירות וגאולות

תשובה לדודו

למילה הכתובה יש עוצמה, לעיתים - עוצמה רבה. יש בכוחה לעצב דעות ולהשפיע עליהן ולכן על האדם המעלה דבריו על הכתב מוטלת אחריות שהיא מעבר למילה הנאמרת ומתנדפת מיד לאחר אמירתה. על אחת כמה וכמה כאשר המדובר בהבאת דברים בשם אומנם (הגאולה, הגאולה...).

אילן לא זקוק למליצי יושר, אבל מכיוון שדברי זכו להתייחסות ממך בכפיפה אחת עם דברי אילן, ארשה לעצמי להגיב על חלק מדבריך אליו.

דודו, אתה מדבר על הכפשת חבר כ"מישהו שמנסה לגנוב לך את הקיבוץ", ואני שואלת אותך - מיהו אותו החבר? מי האשים ואת מי ב"גניבת הקיבוץ"? להזכירך, היה מדובר על "תחושה שהולכים לגנוב לי קיבוץ", אותה תחושה שמושגת ע"י רחרוח באוויר. ולכן כאשר אתה קובע שנקממת כאן שיטה זולה של הכפשת חברי קיבוץ, מן הראוי שתבדוק באיזו מידה אתה נותן לה יד, לה ולהפצתה בציבור.

"צרות-עין, קטנוניות, חוסר אמון (נחוסר) פרגון הדדי" הן אמירות קשות והתנהגויות קשות עוד יותר. ומשום כך דורשות הסבר. לא יתכן שתאשים חברים באוסף כזה מגוון ותוקפני של התנהגויות רק לתפארת המליצה. אז, אנא, בבקשה ממך פרט למה הכוונה.

משהו על השימוש במילים "שוויון, שיתוף וערכות הדדית". באיזו זכות ועל סמך מה אתה קובע שהשימוש בהן ע"י חברים הוא אוטומטי? ואם המילים האלו נשמעות לאחרונה יותר מאשר, למשל, לפני חמש או עשר שנים, הרי זה משום שבהחלט יש תחושה שהיסודות מתערערים ויש רצון וצורך לבדוק אותם מחדש. אין בכך כל פסול, ועצם הדיון בערכים אלו לא הופך את השימוש בהם ל"אוטומטי" ו/או אותם למקודשים. מי כמוך יודע שע"מ לברר, אם ערך מסויים עדיין נושא עימו משמעות ותוקף, יש צורך לדבר על כך, ואין הדיבור עומד בסתירה לעשייה.

במשך השנים למדנו להבין שלמילה - הכתובה והנאמרת - יש עבורך משקל של ממש ואין היא נזרקת סתם ככה לחלל האוויר. כאשר אתה רוצה לבטא רעיון, דעה וכו', אתה מוצא את הניסוח המלוטש והמסוגנן ביותר לצורך העניין, ומטבע הדברים הנך קנאי למסירת מדויקת של דבריך.

דווקא משום כך לא ברור לי מדוע בחרת להביא את דברי בפרשנות משלך, המרוחקת מהנאמר על-ידי עד כדי כך שלא זיהיתי את הדברים כשלי, ושתי דוגמאות לכך:

1. דיברתי על תחושה באסיפה של חשש להמשך קיום חברה שיתופית אצלנו; הפרשנות דיברה על "הדברים המחרידים" אותי, אישית, כמוכן. לשם מה זה נחוץ? לשם מה אתה נדרש לסופרלטיבים ולהקצנות? די לי בכך שאחזור ואבקש להתייחס לדברים כלשונם, ללא פרשנויות מטעות.
2. כתבתי שאני מקווה ש"נשכיל לפתח ולבנות את החברה ואת המשק במשותף". מה לזה ול"לא כל שמירה על עקרונות היא התקדמות"? ואם אתה שואל, התשובה היא לא, אין לך היתר לעשות פארפראזה על דברי, משום שיש בה שיבוש מוחלט של המשמעות המקורית.

צלגופו של עניין, עצם החיים בחברה שיתופית אינם גורעים מכבודו של אדם שהוא זה; אולי דווקא בצורת חיים זו - כמידה והשותפים-לדרך אכן מאמינים בה ורוצים בה - יכול כבוד האדם וכבוד הזולת להגיע לביטוי המירבי.

ולפני סיום, אני מבקשת לחזור על דבריך, ברשותך, על-מנת לתת להם תוקף מחודש: "... ושלא נפסיק לכבד ולהעריך את הזולת שאיננו חושב כמוני..."

ובסיום ממש, אם היו קטעים בדבריך שהבינתי או שפירשתי שלא כהלכה, קבל נא את התנצלותי מראש.

נ.ב. האומנם איתן זקוק לסניגוריה ועוד מעל הבמה שהעמיד לעצמו מזכיר כל הקיבוץ בתור שכזה?

דליה וגנר

גילדים
בשנת 2000

עם השכלולים הטכנולוגיים שחלים בעולמנו, קיים גם נושא הכרת המחשב וכניסה מסיבית לעבודה בו מגיל צעיר, תוך שימוש במחשב כגורם שמפתח כישורי למידה ויצירה. מתוך כך התכנסנו מספר חברים בנסיון למצוא תשובה לעניין הכנסת לימודי המחשב בגיל צעיר ככל האפשר.

בעקבות הפגישה שהתקיימה עלתה החלטה להכניס מחשבים כבר בגיל הגן.

לצערנו מצבו הכלכלי של הקיבוץ והתקציב שניתן ל"גיל הרך" אינם מאפשרים לרכוש מחשבים לגנים. לכן החלטנו לפנות לסבים וסבתות של ילדי הגנים, שאינם חיים בקיבוץ, בבקשה להרים תרומה צנועה של 200 ש"ח כל אחד, כדי לממן רכישה כזו. כל פניה תתואם, כמובן, עם הבן או הבת החיים !! בקיבוץ. במידה ויש למישהו מהקוראים השגות ו/או הצעות נוספות בנידון, נשמח לקבל אותן. באותה פגישה חילקנו בינינו את האחריות כך:

רבקה שר - תפנה לסבים וסבתות באנגליה.

רותי עמית - תהיה אחראית על ארה"ב.

מיקי נוי - רחלי ודודי פוקס - יהיו אחראים על מדינת ישראל.

במידה ונראה שקיימת היענות יפה למטרה זו, יש בכוונתנו להקים בכפר הנשיא את "עמותת ידידי החינוך", שתכלול גם את בני כל הגילאים, ולא רק סבים וסבתות.

ד ר י ק

תגובה לנ"ל

הפעם אטול את זכות התגובה של עורכת, אבל אכתוב בשמי בלבד, בבחינת "אתנגד לדברייך באופן מוחלט, אבל אגן ללא לאות על זכותך להשמיעם".

הכתבה של דודיק זיעזעה אותי (במיוחד אחרי שניסיתי להשפיע עליו לשנות את המילה "החלטנו" למילים "אנחנו מציעים") בגלל ה ד ר ך בה נקטה קביעת חברים, לא נבחרת ולא ממונה מטעם מוסד רשמי של המשק.

לגבי נושא המחשבים אין לי דעה ברורה, אבל אני נוטה להסכים שיש מקום גם בגילים הצעירים לעשות להם הכרה עם מכשיר נפוץ זה. לא בזה העניין.

דודיק כותב (כפי שקראתם ברגע זה...): "התכנסנו מספר חברים... ובעקבות הפגישה עלתה החלטה להכניס מחשבים...!! אומנם מרכז חינוך אין לנו כרגע, אבל בחרנו לא מזמן ועדה לגיל הרך, ברור השם, שחבריה בוודאי רשאים לחנות דעה בנושא. ושוב אדגיש: לא משנה אם דעת הוועדה חיובית או שלילית.

דבר לא פחות חשוב הוא, שקיים בכפר הנשיא מוסד שנקרא "קרן תרומות", שבה מרוכזות תרומות המתקבלות ללא בקשות ממקורות שונים. קרן זו לרשות המזכיר והנהול הוא, שבהתייעצות עם חברי מזכירות, ולפי רשימת פניות של חברים שונים, הוא קובע סדר עדיפויות.

ושוב ציטוט מדודיק: "החלטנו לפנות לסבים וסבתות של ילדי הגנים שאינם חיים בקיבוץ" - ואפילו על גובה התרומה כבר הוחלט, ועל חלוקת כדור הארץ בין עסקני הקבוצה.

חברים - אם רוצים בשם הקיבוץ להרים תרומות, אני רוצה להיות שותפה להחלטה - או אישית (דרך האסיפה). או דרך מוסדות המשק הנבחרים.

יש לי עוד הערות לגבי ההשלכות של דרך העבודה של דודיק. אבל כעת אסתפק בנאמר.

אנגה (סבתא של ילדי גנים, שלא גרה מחוץ למשק)

נ.ב. ככל הידוע לי נמצאים במשקנו 50 (?70) מחשבים ביתיים - מי מוכן להעביר את שלו לגן? (יש גם אפשרות של "תורנות השאלה")

צפגש צרעון

בשבוע שעבר השתתפתי בסמינר של תנועת הנוער העובד והלומד
עבור מקשרים של הקיבוצים.

בידוע, הוחלט במועצת החינוך של התק"ם שהקיבוצים יצטרפו לתנועת הנוער הכללית, ולא יקיימו
חטיבה נפרדת לבני קיבוץ. מאז התחילו להתארגן וקמו כבר קינים בקיבוצים שונים - חלק
בקבוצים בודדים, וחלק בשיתוף בין כמה קיבוצים.
גם אצלנו כבר התקיימו מספר מפגשים ובקרוב נביא לדיון בוועדות החינוך, במזכירות ובאסיפה
הצעה להצטרף לקן איזורי יחד עם קיבוצים שכנים.

המפגש הזה היה בשבילי (ובשביל יתר המשתתפים) חיזוק
משמעותי - עידוד שיש תקווה לחינוך הקיבוצי. גיליתי
להפתעתי, שיש תנועה חזקה ומתחזקת, מונהגת על ידי אנשים
חכמים ומוכשרים, שמטרתה העיקרית היא לחנך נוער לקראת
קיבוץ ועקרונותיו.

אלפי ילדים חשופים באופן שיטתי לתוכנית חינוכית, המשתרעת על כשש שנים, והבנויה בצורה
שתפיק "תפוקה" חינוכית יעילה. נכון שאחוז הנשארים בקיבוץ אינו גבוה, אבל התוכן החינוכי
נספג במידה מסוימת בכל חניך.
מה שחשוב לנו - האם נוכל להיעזר בתנועה בחינוך קלדינו לקראת אידיאלים שרובנו עדיין דוג-
לים בהם וחיים לפיהם (אפילו אם לא אשרנו אותם לאחרונה). נרוח הרבה, כשילדינו יחזרו להש-
תקע בקיבוץ, אחרי שהיו חברים בתנועת נוער שחינכה אותם לקראת סוציאליזם, דמוקרטיה, אחריות,
ושיתוף. הם יהיו חברים יותר בשלים, עם יכולת תרומה יותר גבוהה בתחומים חברתיים.
עם חברים כאלה אני ארגיש יותר בטוחה בצעידה לקראת המאה ה-21, והשינויים שיחולו בדרך יהיו
יותר מבוקרים, לאור האידיאלים שכולנו מסכימים לגביהם.

שרה דבולט

דרוש/ה:

בן זנג / ענזר

המענניך בהפעלת תיאטרון בובות

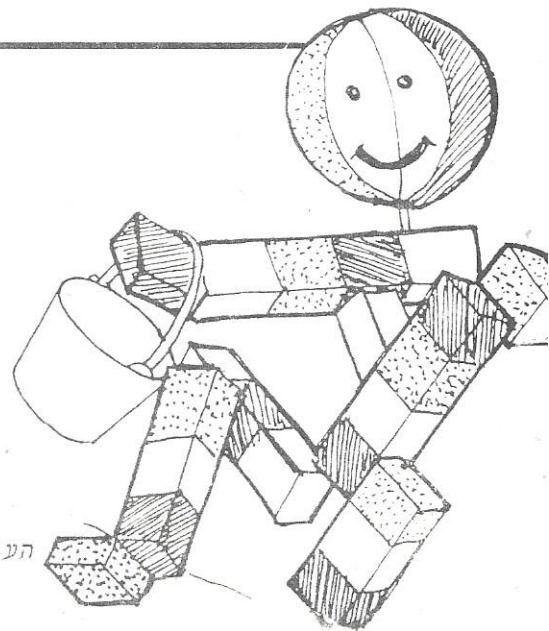
במה זה כרנך ?

- * הפעלת רשמקול ואנרות
- * עזרה בסבלות ובהקמת המסגרת
- * נהיגה

עם סיכויים להשתתף בהכנת מופעים חדשים.

העבודה חלקית ע"ח סידור העבודה נחלקית ע"ח שעות הפנאי.

נא לפנות אל: רות נאי

העברה *

של *

תקציבי *

הלבה *

לילדים *

אל *

תקציב *

הורים *

שרה ד.

בדף ההסבר שחולק לתאים הוסבר שהסיבה ששוב מביאים הצעה כזאת היא "חוסר שביעות רצון מצד ההורים והמחשן".

בעבר קיימנו כבר שתי פגישות על אותו הנושא, ובפעם האחרונה, לפי מיטב זכרוני, ההצעה לא התקבלה בהתלהבות (בלשון המעטה). היו חששות כבדים בקשר להתחשבנות קטנונית בחנות יד-שניה של הילדים.

היום יש לנו "חנות" יד-שניה, הממוקמת במחסן הילדים. כשבגד קטן על ילדי, או לא רצוי יותר, אני מוסרת אותו. שכני, שיש להם ילדים יותר גדולים משלי, יכולים היום למסור לי רגדים בצורה חברית ותמימה. לפי השיטה החדשה, כל פריט לא רצוי יצטרך לעבור בחינה מדוקדקת של מישו אחראי (בעל שיפוט סובייקטיבי) שיתן הערכה על ערכו. רק לפי זה אוכל לזכות בבגדים אחרים. היום אני יכולה להיכנס ל"חנות" של הילדים ולחפש מה שאני צריכה. כל עונה יש בזאר גדול, שבו מציידים את הילדים לעונה הבאה - גם בגדים חדשים וגם משומ-שים. אני לא הרגשתי, גם בתור מטפלת, הרבה "חוסר שביעות רצון". אז למה לשנות?

- "כדי קיבוצים אחרים כבר עשו את זה".

אולי אצלם זה לא עבד טוב קודם, ובשבילם אולי זו התקדמות.

- "כדי שנוכל לקבל בגדים יותר יפים לילדינו".

לדעתי, עד עכשיו רמת הביגוד של הילדים היתה גבוהה.

- "כדי שנוכל לקנות בגדים יותר זולים לילדינו".

אם אפשר לקנות בגדים יותר זולים בשוק, למה לא לשלוח מישו מהקיבוץ לקנות באופן מרוכז? אותם מזומנים, שכל חבר יוציא מתקציבו, אפשר לתת לקניין, כדי שיחסוך כסף לקיבוץ ויקנה בגדים יותר זולים מאלה שקונים היום.

- "כדי למנוע בזבז בגדים".

בחנות יד-שניה יש הרבה מאוד בגדים שנשמרו שנים, והועברו ממחזור למחזור. אז אני לא מבינה איפה התבזבזו בגדים. האם מאבדים בגדים? בדרך כלל, אם משהו נשאר בבריכה או בכיתה, או במגרש ספורט, הוא נזרק לכביסה ומוחזר לבעליו או למחסן. מעט מאוד הולך לאיבוד. והיום כבר מעבירים מאח לאח.

- "כדי לתת להורים לבחור ממבחר יותר גדול בשוק ממה שיש בבזארים שמתקיימים בקיבוץ".
אם הורה נורא משתוקק לצאת לשוק כל כמה חודשים, כדי לקנות בגדים לילדיו - לבריאות. אפשר לעשות סידור כמו שיש כבר כמה שנים עם בעליים - קונים, ואז מקבלים זיכוי. אין שום סיבה לא לעשות אותו סידור עם בגדי ילדים. ואם יש מישו שכל כך אוהב לקנות בשוק - למה שלא ייהפך לקניין של מחסן הילדים ויקנה גם עבור ילדי ועבור עוד ילדים בקיבוץ?

(המשך בעמ' 9)

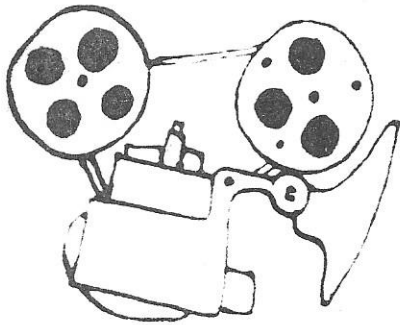
למה התקציב צריך להיות אצלי?

- "כדי לתת תקציב יותר גדול להורים, ניותר כנח תמרנן."

אם זאת אחת המטרות - בואו ונאמר את זה בגלוי. כנח התמרנן הזה מדאיג אותי, אני חוששת שבמקנם בגדים לילדים הכסף ינוצל למטרות אחרות. לקראת עונת החורף, שהוא בסוף שנת התקציבים, רמת הביגוד של הילדים יעבור. זיכרו, ילדים צריכים בגדים חדשים כל עונה - לא כמו חברים שכבר חדלו לגדול. אני לא רוצה לראות ילדים מסתובבים בקיבוצי בערב-שבת בשמאטעס כתוצאה מסדר העדיפויות של הנריהם בחלוקת תקציבם. לכן, אם נרצה להגדיל את תקציב ההורים, בואו נעשה את זה בדרכים אחרות.

שרה ד.

להתראות באסיפה.

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשְּׁבֻעִי

BACK TO THE FUTURE

שם הסרט : בחזרה לעתיד 2

וילמו : רוברט זמקיס משחק : מייקל ג'יי פוקס, כריסטינה לוי

בחסי האל וסטיבן שפילברג, אנו חוזרים לעתיד ולמרטי בן ה-17, שעדיין מתאושש מהנסיעה אל העבר לשנת 1955, שם נפגש עם הוריו כשהיו עוד צעירים וחרמנים. עכשיו לוקח אותו "דוק" בראון, המדען המטריף, לנסיעה נוספת לעתיד.

הפעם מרטי הצעיר בן ה-17 צריך לפגוש את עצמו בן 47, את אמו בת 77, ואת בנו הפחדן ובתו החתיכה (שאותה מגלם מייקל ג'יי פוקס בעצמו).

טוב, אין הרבה מה להוסיף. "בחזרה לעתיד" הוא כל מה ששפילברג רואה בקולנוע, אקשן וצפי-פות אירועים בקצב מסחרר, הומור, ושפע אדיר של המצאות ואפקטים מיוחדים.

לשוחרי יומינת על רמה גבוהה.

בשבוע הבא: "אינדילאנה ג'ונס ומסע הצלב."

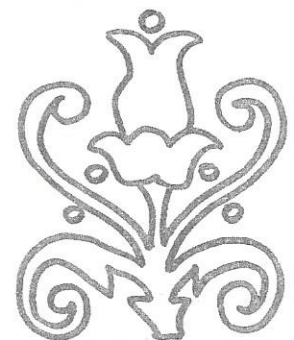
סרטים שיתווספו לרשימה בקרוב: "נערי בייקר המופלאים", "פשעים ועבירות קלות" (של וודי אלן) "החבילה" (ג'ין הקמן וטומי לי ג'ונס) "אשת שטן" (מריל סטריפ, רוזאן בר) "הנאשם", "כף רגלי השמאלית" (דני די לואיס), "סינמה פרדימו", "חטאים בבורלי הילס".

ו. (?) סרטים

ל צ נ נ ת ע נ ב ד י ה ב ו י -

הרבה תודות עבור העבודה הנפלאה שעשו בניכוש
עשבי הבר וניקני השטח שבאזור מגורינו, במדרון
היורד מהבריכה לכינן השכונה שלנו.

דליה וגנר

למות וכבוד-קדושת המוות

זה זמן רב שבדעתי לכתוב על "למות בכבוד" - אפילו שאין כרגע מקרה בחדשות. זה בזבוז חיים, לתת לאדם "סופני", המחנבר למכשירים, שהם שמחזיקים אותו בחיים, לחיות. זה לא נותן לאותו אדם שום דבר - להיות בחיים במצב סופני, בלו לחוש, לראות, לשמוע, לטעום (וכל החושים האחרים). מבחינת אותו אדם זה דבר חסר ערך לחלוטין. זה גורם לתפיסת מיטה, שיכולה להיות מנוצלת ע"י אדם חולה שיש לו סיכוי להבריא, וגורם לבזבוז בשימוש במכשירי החיאה.

אין לתאר מה מצב זה עושה למשפחה. לפי דעתי זה גרוע ממצב של מוות. במוות אפשר להת- אבל וזה סופי, בלי הסבל של ראיית האהוב חי - לא חי. חי, כי הוא מנושם, אבל מת, כי אי-אפשר ליצור איתו קומביקציה והוא אינו מגיב.

קדושת המוות - המוות קדוש לא פחות מהחיים. קדושת המוות באה לידי ביטוי, כאשר נותנים לאדם לנפוח את נשמתו בלי סבל ובלי דיבורים על ש"לא מוסרי להרוג אדם, כי זכותו לחיות." הזכות של אדם למות קדושה לא פחות מזכותו לחיות. בהרבה מקרים סופניים נגרם ביזוי החי-המת, לא ע"י הסובבים חס-החלילה, אלא ע"י עצם השארת אותו אדם חי בשעה שמוטב היה לו למות.

הדת ובתי-המשפט טועים בזה שהם אינם מרשים בתינת אישור להמתה לאנשים סופניים. אנשי הדת טוענים, כי כך אומרת ההלכה. אבל בשעה שנוצרו כללי ההלכה לא היה מצב רפואי, שאפשר להשאיר אנשים סופניים בחיים. אז אנשים מתו מהר, לא היתה אפשרות להאריך את הגסיסה. אנשי הדת נותנים גם את הדוגמא של רבי אמנון ממגנצה, שסירקו את גופו במסרקות של ברזל, ועל אף ייסוריו סירב שיעזרו לו למות. לוקחים דוגמא זו בלי לחשוב שלא כולם חזקים ואמיצים כמו הרבי הנ"ל ולא כולם מוכנים לסבול "למען השם", שבימינו רבים מאוד לא מאמינים בו.

אין טעם בהארכת ייסוריו של אדם. דוגמא לייסורים - גדעון נקש. הוא סבל מניוון שרירים. הרופאים סירבו לנתק אותו מהמכשירים, כדי לא להמיתו, ולכן גרמו לו סבל רב. הוא מת תוך ייסורים. בין כה וכה היה מת בייסורים, אבל אפשר היה לסיים את ייסורי "החיים" שלו ואומנם למות בסבל, אבל, כפי שאומרים, "לנוח" - תרתי-משמע - על משכבו.

אילנה רוז

כ"ז באלול תשי"י (1950) - חנן זהבי

נר זכרון

כ"ז באלול תשמ"ט (1989) - ג'וני טנא

תוכנית חג ראש השנה

יום ד', כ"ט באלול, 19/9, בשעה 18.45 בחדר-האוכל -
התכנסות לקראת קבלת החג
בשעה 19.00 קבלת חג ראש השנה
בשעה 22.00 בית פתוח: משפחות מארחות

יום ה', א' בתשרי 20/9 בשעה 20.30 באולם
הסרט "אינדיאנה ג'ונס ומסע הצלב האחרון"

יום ו', ב' בתשרי 21/9 בשעה 21.30 באולם מהנעורון
מאלף עד תיר

זו בערך תוכנית החג. אולי עוד יחולו שינויים

*

שנת תשי"ן מסיימת את תפקידה ואנ-טנ-טנ נכנסת נבאה שנת תשנ"א. שוב קבלת חג,
מסירת חג וכו' וכו'.
אנו, צוות ועדת החגים, פננים מעל דפי "דברי הכפר" בבקשה, להיענות בחיוב
לבקשותינו בהכנת ערב, קישוט, ריקוד, שיר, טקס, כיבוד ועוד ועוד - כי בסופו של
דבר החג הוא לא רק שלנו, אלא של כולנו.
לוח-המנדעות, אשר נמצא בין שתי דלתות הכניסה לחדר-האוכל, שייך לחגים.
לכן אנו מבקשים שלקראת ראש השנה כל מי שיש להם מודעות שם, יורידו אותן, כדי
שנוכל להשגמש בלוח לראש-השנה.

ביום שלישי, 18/9 בשעה 20.30-21.30, בחדר-האוכל, נחלק את השי לחג. השי
יחולק במתכונת של פסח, כאשר כל אחד מקבל שי אישי, כמו בכל שנה נחלק אותו
לחברים, למועמדים, להורים, לשכירים, לבנים ולמגוייסי ש"ש.

בברכת שנה טובה

צוות ו. חגים

תכלה שנה וקללותיה - תחל שנה וברכותיה

MARKS - PAGE

From the Parents' Committee: CLEANING OF PARENTS' ROOMS - It is proposed to enable parents, who are interested in having their rooms cleaned, to avail themselves of an opportunity to employ kibbutz youngsters. The youngsters need monetary assistance for their visit to the Holocaust Sites in Poland next summer. The intention is that the houses be cleaned weekly, in the afternoon, and parents be debited monthly. In order to give us an idea of how many parents are interested, please let me know during next week. MYER.

NEWS OF THE WEEK -

- Shimon is back in harness, just in time for the Yomtovim, as you see from the notice below. Eric E., who took his place during the past month, is relieved to hand over the reins.
- Our sewing shop has been doing well during the last month. We managed to sell 200 pairs of slacks, and are developing a new line of shirts, styled by Orly Yaron (Ruthie Marks' daughter-in-law) and printed with Marky's paintings (drawings?). You are invited to come and have a look at what's going on there.
- A new generation of young people is leaving home, to join the Army or do a year's work in a young kibbutz: Anat Guter is in uniform already, Yanai Collet and Ayal Golan have gone to **Vitav**, and Omer Cohen to Metzar on the Golan. We wish them all a successful year, and add here the name of Rinah Lopov, who flew to L.A. this week, to be with her sister Daniella.

In the meantime, have a good week. Good Health to all, and especially to Harry Bilgory, We are all thinking of you.

(Because of the Yomtovim, there will not be a PAGE next week.)

INGE

A PEACEFUL & HEALTHY NEW YEAR
TO YOUNG AND OLD.

) And don't forget to collect the
) special goodies the kitchen is giving
) out to everybody on TUESDAY - at 20.30 in the
Dining Room.

27 Elul (1950) - Chanan Zahavi

J A H R Z E I T

27 Elul (1989) - Johnny Tenna

8 Tishrei - (1975) - Mrs. Rose Maser

נר זכרון

HAPPY BIRTHDAY

(The week of Rosh Hashanah)

16.9.90. Sh'muel Hatzor
Avital Shuval
Na'amah Devolt

17.9. Harry Berg

18.9. Niv Ma'ayan
Omri Harpaz

19.9. Ilana Rose

20.9. Sha'ula Elman

22.9. Mr. Chava Frank

HAPPY ANNIVERSARY

22.9. Shulamit & Johnny Frank
Sarah & David Devolt

(As promised, here is the Birthday List for the week after Rosh Hashanah)

24.9.90. Kenny Whitham
Andrew Simmonds

25.9. Gal Levine

26.9. Mrs. Esther Solomon

27.9. Talit Devolt

Coreene Abitbul

28.9. Amit Chayat

29.9. Shosh Epstein

Ya'ir Doari

And Happy Anniversary on - 28.9. to Ruth & Jacques Golan

FILM OF THE WEEK - BACK TO THE FUTURE II

with: Michael J. Fox, Christopher Lloyd - "Marty", ^{aged 17} who is just recovering from the meeting with his parents when they were his age (in the first of the series) now has to meet himself at the age of 47, his mother at the age of 77 and his two adolescent children..." Science fiction.

ROSH HASHANA PROGRAMME

(Subject to minor changes)

Wednesday: 19.00 - FESTIVE MEAL

22.00 - "At Home" with
a number of families.

Thursday: 20.30 FILM

"Indiana Jones & the Last Crusade"

Friday: 21.30 - "From A to Z"

(Looking back on the year - in
the Hall)

